

Nástin teorie „bezpečnostní informace“ v právu a praxi Evropské unie

Doc. JUDr. Bohumil PIKNA, CSc., Policejní akademie ČR, Praha

1. Policejní informace

Unijní pojetí bezpečnostní informace

V dokumentech právních i politických na úrovni Unie se setkáváme s pojmy označujícími různé druhy bezpečnostních informací, které vždy nekorespondují s terminologií českou, slovenskou, ale i jiných členských států. V neposlední řadě její přesný obsah nelze dovodit ani z evropských textů. Zvláště se jedná o pojmy operativní a zpravodajská informace používané případně v různých modalitách. K jejich rozlišení se spíše používá označení příslušného orgánu, který informaci nebo poznatek poskytuje ve formě informace od zpravodajských nebo jiných bezpečnostních služeb. Přitom bezpečnostními službami se zde mají rozumět donucovací orgány podle článku 29 hlavy VI Smlouvy o Evropské unii (Smlouva o EU).¹

Zvláštní problém, kterým se zabýváme podrobněji níže, je interpretace a překlad anglického bezpečnostního pojmu *intelligence* používaného jak v policejní spolupráci, tak i zpravodajskými službami.

Právní základ pro výměnu bezpečnostních informací mezi donucovacími orgány (*law enforcement services*)² v primárním evropském právu představuje zvláště hlava VI Smlouvy o EU. Pod tyto orgány (článek 30 odst. 1 písm. a, b; článek 35 odst. 5) spadají státní policie, četnictvo, celní orgány a další orgány s pravomocemi obdobnými policejním (bezpečnostní složky civilní a uniformované), vyšetřující soudci, prokuratura a

---

¹ Podrobněji srov. Píkna, B.: Mezinárodní terorismus a bezpečnost Evropské unie (právní náhled). Praha: Linde, 2006. Kapitola IX (v tisku).

² Kromě označení *services* (Strafverfolgungsbehörden, Services répressifs) se v evropských dokumentech používá promiskue též *agencies*, *bodies*. Termín donucovací orgány je někdy překládán např. jako „*law enforcement*“ orgány, represivní orgány, orgány prosazující právo, správní orgány prosazující právo aj. V materiálech pro českou vládu se používá často také pojem „správní orgány prosazování práva“.

státní zastupitelství. Nepatří sem však soudy, městská policie či soukromé bezpečnostní služby. Rovněž pod tento pojem nespadají zpravodajské služby (kontrarozvědka a rozvědka). Tomuto vymezení by odpovídalo i diferencované označení v některých (zvláště interpretačních) dokumentech Unie výrazem „donucovací a soudní orgány”.³

Tyto donucovací orgány působící v oblasti policejní spolupráce rozvíjejí společné postupy hlavně v rámci operativní spolupráce (*operational cooperation*) při předcházení trestných činů, jejich odhalování a vyšetřování, či na úseku opatřování, uchovávání, zpracovávání, analýzy a výměny příslušných informací zejména prostřednictvím Europolu.

Tato spolupráce a výměna informací („Policejní informace”, „Policejní spolupráce”)⁴ je obsažena rovněž v dalších právních aktech, jako jsou právní akty třetího pilíře včetně úmluv (např. Úmluva o Europolu, Úmluva o spolupráci mezi celními správami) nebo v rámci dokumentů schengenského *acquis*. Nezastupitelnou roli má výměna bezpečnostních informací rovněž při spolupráci v rámci Eurojustu, Evropského úřadu pro potírání podvodných jednání (OLAF) nebo společných vyšetřovacích týmů.

Tyto informace mají charakter informací operativních i kriminalistických, které se týkají hlavně závažné organizované přeshraniční trestné činnosti včetně terorismu v určeném mandátu.

Zvláštní úlohu při výměně policejních informací a zkušeností hraje Pracovní skupina policejních ředitelů (*European Chiefs Task Force*), kteří se scházejí na úrovni policejních prezidentů a působí jako neformální poradní orgán Rady pro justici a vnitřní věci. Tato entita nemá legislativně

---

³ Srov. např. Vysvětlující zpráva k Úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních mezi členskými státy Evropské unie ze dne 29. května 2000 (Text schválen Radou dne 30. listopadu 2000, 2000/K 379/02).

⁴ Problematika vzájemné informovanosti je obsažena též v rámci druhého pilíře EU. Článek 16 Smlouvy o EU stanoví, že členské státy se v rámci Rady EU navzájem informují a konzultují o všechny záležitosti zahraniční bezpečnostní politiky obecného zájmu, aby prostřednictvím koordinované činnosti zajistily co nejefektivnější uplatňování vlivu Unie.

právní zakotvení v předpisech evropského práva ani ve struktuře institucí a orgánů EU.

Při výkladu problematiky policejních informací vycházíme hlavně z ustanovení článku 3 a 4 Úmluvy o Europolu⁵ jako hlavní instituce Unie pro oblast policejní spolupráce. Činnost Europolu je na informačním úseku především zaměřena na:

- usnadňování výměny informací (*information*) mezi členskými státy,
- získávání, shromažďování a analýzu informací a „poznatků“ (*information and intelligence*).

V souvislosti s naším výkladem je relevantní, že aniž je dotčena odpovědnost členských států Unie, není povinna národní jednotka Europolu v konkrétním případě poskytovat informace a „poznatky“ ve vymezených případech, pokud by to:

1. poškodilo podstatné národní bezpečnostní zájmy (*national security interests*), nebo
2. ohrozilo úspěch probíhajícího vyšetřování nebo bezpečnost jednotlivce, nebo
3. se to týkalo informací pocházejících ze zpravodajských služeb (*Intelligence Services*) nebo zvláštních zpravodajských činností (*intelligence activities*) týkajících se státní bezpečnosti (*state security*).⁶

Z uvedeného vyplývá, že anglický termín *intelligence* je v tomto dokumentu překládán jako „poznatek“, a pokud jde o zpravodajské služby, indikuje se spojitost s (národní) bezpečností státu nebo označením národní bezpečnost. V jiném případě pojem *intelligence*⁷ může však odpovídat označení operativní informace, resp. informace získaná operativně pátrací činností příslušných orgánů policie.

---

⁵ Úmluva založená na článku K.3 Smlouvy o Evropské unii o zřízení Evropského policejního úřadu (Úmluva o Europolu). (41995A1127(01)). Anglická verze viz <<http://europa.eu.int>>

⁶ Revidovaný překlad tohoto bodu 3 bude vhodné doplnit o originální verzi v angličtině, která zní „involving information pertaining to organizations or specific intelligence activities in the field of State security“.

⁷ Anglický termín *intelligence* se překládá jako zpráva, zprávy, informace, zpravodajská služba. Blíže srov. Lanská, D.: Anglicko-český slovník policejné právní terminologie. Praha: Police History, 2002, s. 116, 118.

Některé státy používají v odborné bezpečnostní terminologii pojem „intelligence“ ve smyslu nasazení policejních informátorů, nebo dokonce ve vazbě *police public relations*.⁸

Takto uchopenou terminologii potvrzuje i příslušný funkcionář Policejního prezidia ČR,⁹ když uvádí, že pojem kriminální zpravodajství (kriminálně zpravodajské informace) používaný v rámci Europolu odpovídá v policejní terminologii pojmu operativní informace. Přičemž jde o činnost předcházející trestnímu řízení, která spočívá ve shromažďování a prověřování získaných informací o kriminálním prostředí včetně pronikání do něj za pomoci spolupracovníků, agentů a nasazené operativní techniky. Výsledek této operativní činnosti tak zvyšuje šanci na úspěch vyšetřování nebo překažení hlavně závažné organizované trestné činnosti.

Je třeba zdůraznit, že trestné činy terorismu a rovněž závažná organizovaná trestná činnost ohrožující nejdůležitější státní zájmy jsou v mandátu jak národních zpravodajských služeb, tak i orgánů policie. Zvláštní důležité úkoly zde přirozeně plní orgány kontrarozvědné a rozvědné.

Obdobně v rámci bezpečnostní spolupráce v Evropské unii se zvláště po 11. září 2001 začaly využívat možnosti „přímé“ kooperace obou těchto složek podstatně intenzivněji než dosud a na nezbytném politickém základě. Tato spolupráce je prováděna hlavně prostřednictvím styčných důstojníků za využití organizace Europol.

Při tomto výkladu je ovšem třeba zmínit charakter bezpečnostních informací, které jsou pro tuto oblast typické, a zvláště jejich informační a důkazní hodnotu a využitelnost. I když tento výklad koreluje v podstatných rysech s interpretací zpravodajských (státobezpečnostních) poznatků

---

⁸ Srov. Adrian, J.: The advance of intelligence – led policing strategies: The emperor's new clothes? The Police Journal. Volume 76, 2003, 1, s. 45-59.

⁹ Článek Členství v Europolu zvyšuje šance v boji se zločinem. Právo z 3. 6. 2004. Rozhovor s plk. Ing. Pavlem Činčárem, zástupcem vedoucího odboru mezinárodní policejní spolupráce Policejního prezidia ČR.

v národních podmínkách, lze vysledovat některé rozdíly typické pro evropské právo a evropské bezpečnostní standardy.¹⁰ Nezabýváme se tedy takovými aspekty, jako je zpravodajská hodnota policejní operativní informace, jak je vcelku podrobně analyzováno v některých odborných monografiích Akademie Policejního sboru v Bratislavě.¹¹

Tento výklad je ovšem poznamenán nedostatkem či nedostupností případných zahraničních materiálů a publikací k této problematice, a z tohoto důvodu by si zasloužil bližší odbornou polemiku a hlavně argumentaci opřenu o základní evropské standardy. Tomuto účelu mohou dobře posloužit přípravné práce na nových dokumentech Unie týkajících se výměny informací. Rovněž této záležitosti je věnována zvláštní pozornost.

Zpracování informací a poznatků Europol

Při práci s poznatkovým a informačním fondem produkuje Europol odborné výstupy v rámci zpracování obdržených informací a poznatků¹² (*intelligence management*), které lze označit jako analytické pracovní soubory (*AWF* - *Analytical Work Files*). Tato činnost představuje základní nosnou kostru činnosti Europolu, ale i jiných specializovaných institucí, pokud jde o práci s bezpečnostními informacemi (např. OLAF).¹³

Vzhledem k tomu, že tato činnost je někdy zaměňována pojmově s operativní spoluprací nebo nazývána jako zpravodajská činnost - ve smyslu informace a poznatky od

---

¹⁰ Označení unijní standardy či standardy Unie můžeme charakterizovat jako dosažení žádoucích kvalitativních parametrů požadovaných a prosazovaných v rámci Unie, zpravidla nepsaných. Jedná se např. o takové aspekty jako jsou kvalita státní správy, rychlost a pružnost, kultura veřejné správy, náplň její práce atp. V této souvislosti lze vzpomenout model CAF (Common Assessment Framework).

¹¹ Srov. Lisoň, M. a kol.: Spravodajská činnosť Policajného zboru (úvod do štúdia). Bratislava: Akadémia Policajného zboru v Bratislave, 2002. Dále viz Meteňko, J.: Sledovanie I a II. Bratislava: Akadémia Policajného zboru v Bratislave, 2002.

¹² Termín „poznatková činnosť“ by mohl být překládán volně i jako „zpravodajská činnosť“. Vzhledem k vnitrostátní terminologii však preferujeme první pojem, který zaručuje i jeho přehlednost v používání.

¹³ Srov. Report of the European anti-fraud office. Fourth Activity Report for the year ending June 2003. Zvláště pojmy: operational support, intelligence activity, strategic intelligence, operational intelligence, OLAF intelligence teams atp., s. 35 an. Dále srov. Freedom, security, justice - A guide to Europol. Luxembourg: Office for Official Publications of the European Communities. s. 15 (Intelligence analysis).

zpravodajských služeb státobezpečnostního charakteru - dochází v praxi k určité nepřehlednosti či matení pojmosloví. Označení zpracování poznatkové činnosti do výstupní formy informačního rozboru by rovněž odpovídalo obsahově i jednomu z významů pojmu *intelligence*, vymezenému ve slovníku, označující takto skupinu osob, která shromažďuje a vyhodnocuje informace (týkající se nepřítelů).¹⁴ Jinými slovy jde o proces zpracování poznatků existujících zejména ve formě operativních informací za účelem jejich využitelnosti pro potřeby preventivní a v konečném efektu pro potřeby trestního řízení.

Podle speciální publikace *Europol intelligence handling*¹⁵ představuje výsledek zpracování poznatkové činnosti podklad pro úkoly spojené s informacemi a vodítkem pro policejního vyšetřovatele (*law enforcement investigators*). Tento výsledek může být využit pro prioritizaci prostředků a zdrojů Europolu. Nakládání s informacemi spolu se standardizovanými postupy přispívá ke kvalitní kontrole výsledků a poskytování služeb Europolu prostřednictvím koordinace práce jednotek Europolu, styčných důstojníků a skrze uvědomění si funkční pozice Europolu v rámci členských států.

Operativní práce (*operational work*) Europolu zajišťuje maximální zhodnocení využitelnosti informací obdržených od členských států za použití tzv. cyklu zpracování informací (*intelligence cycle*). Tento cyklus je procesem shromažďování, vyhodnocování, porovnávání, analýzy informací a následné šíření zhodnocených poznatkových a informačních produktů pro využití při policejním šetření a vyšetřování v rámci členských států. Práce s poznatky je klíč, pomocí kterého lze určit budoucí rozvoj směřování využitelných nástrojů pro boj proti závažné organizované kriminalitě včetně terorismu.

---

¹⁴ Srov. Longman Family Dictionary. A clear, concise and modern guide to the English language. London. Published: Praha: Aventinum, 1991, s. 362.

¹⁵ Europol intelligence handling. Luxembourg: Office for Official Publications of the European Communities, 2003.

Cyklus zpracování informací (*intelligence cycle*)¹⁶ lze znázornit v propojeném kruhu takto:

Užívání tohoto systému v kombinaci s analytickou prací a dovednostmi analytiků umožňuje Europolu, aby poskytoval četné produkty rozborové činnosti (*intelligence products*), jako jsou např.:

- Informační bulletin: periodický (pracovní) nástroj používaný k informování a doplnění nejnovějších informací partnerům, např. *modus operandi*, nové trendy či techniky relevantní a obecně užitečné pro kontrolní opatření nebo vyšetřování.
- Bulletin rozborové činnosti (*Intelligence bulletin*): včasná, účelově určená publikace, založená na současné a relevantně analyzované činnosti (*intelligence*), adresovaná konkrétním, přesně určeným partnerům. Obecně zahrnuje cílově orientovaná, citlivá, utajovaná data podporující specifická kontrolní opatření (*control measures*) a vyšetřování.

Proces rozborové činnosti Europolu (*Europol's intelligence proces*) je založen na „syrových“ a dosud kriminalisticky nevyhodnocených informacích (*raw information*), které se mohou

---

¹⁶ Europol intelligence handling. Luxembourg: Office for Official Publications of the European Communities, 2003, s. 5.

týkat zločinu, události, pachatele, podezřelé osoby apod. Tento proces představuje zhodnocení základních (resp. syrových) informací, což umožňuje získání dalších poznatků o kriminálních aktivitách. Vyhodnocování poznatků poskytuje vyšetřujícím orgánům informace běžně neznámé a mělo by vést obecně i konkrétně k pozvednutí výkonu vyšetřovacích složek. Jedná se tak o informace „upravené“ pro použití v praxi.

Výměna operativních informací (poznatků) a zpracovaných informací (*intelligence*) je jádrem činnosti Europolu, umožňuje podpořit výkonnost v boji se zločinem a představuje základní nástroj pro vyšetřování a potírání organizované kriminality.

Shrnutě vyjádřeno - Europol pojímá označení *information and intelligence* takto:

1. Information (informace) je: syrový materiál (*raw material*), zpravidla základní informace o aktivitách jednotlivců, skupin, trestných činech atd. jako například zabavení drog včetně místa, časových údajů, zatčení osob odpovědných za obchodování s lidmi, činnosti podezřelých osob nebo zločinců atd.

2. Intelligence (cíleně zpracovaná informace) je:

Zpracovaná informace (*processed information*) za využití různých zdrojů poskytující doplňující znalost (*additional knowledge*) o zákonných /nezákonných (*licit/illicit*) aktivitách a pokusech zločinců, která je normálně příslušným orgánům neznámá. *Intelligence* přitom představuje:

- Zvýšenou (doplněnou) znalost či vědomost (*enhanced knowledge*) ve smyslu zprávy vypracované a určené pro konání (*designed for action*).
- Základní složku fungování Europolu určenou k tomu, aby Europol poskytoval příslušnou podporu členským státům v jejich úsilí při prosazování práva (*Law Enforcement efforts*).¹⁷

---

¹⁷ Tato charakteristika pojmů *information* a *intelligence* byla podána ve výukové prezentaci Europolu v jazyce anglickém *Intelligence Model Europol* z roku 2004. Materiál obsahuje též shora specifikovaný informační tok. Na

Informační tok mezi Europolu, členskými státy a donucovacími orgány (*Law Enforcement*) lze specifikovat takto:

1. Národní policejní jednotky (vstup / požadavek na informaci).
2. Národní jednotky Europolu.
3. Styční důstojníci Europolu, experti a analytici Europolu.
4. Výstup: zpracovaná informace (*intelligence product*) nebo služba poskytnutá Europolu.
5. Návratná či zpětná zpráva (*returned intelligence*) podaná členskému státu, třetí zemi nebo organizaci.

Pro naše účely lze využít toho, že anglické slovo *intelligence* představuje klíčový pojem k pochopení všech jeho významů rovněž při charakterizování (státobezpečnostních) zpravodajských služeb.¹⁸ Někteří zahraniční autoři důsledně rozlišují mezi *intelligence* a *information*, přičemž první označuje produkt zpravodajské práce, který již prošel procesem vyhodnocení a je předkládán politické reprezentaci. *Information* pak označuje nejružnější tiskoviny, zprávy či jiný „hrubý“ materiál, který teprve čeká na další zpracování.

V češtině postrádáme slovo, které by mohlo nahradit anglické *intelligence*, a budeme si tudíž muset vystačit opisnými tvary. V případě hrubé, nezpracované znalosti můžeme použít označení informace a pro označení produktů zpravodajské práce a zpracovaných informací pak používat termíny, které naznačují, že se jedná o (účelově) zpracovanou informaci, jako např. analýza nebo zpráva.

Intelligence však může v angličtině označovat též aktivitu, zpravodajskou činnost nebo i označení pro zpravodajskou službu – označení pro znalost, aktivitu a organizaci. Nicméně v češtině je termín zpravodajská služba ustálen pouze pro označení organizace a jeho užití v jiných souvislostech by působilo nesrozumitelně. Při překladu do

---

semináři v sídle Europolu byl pojem *intelligence* překládán jako „kriminalisticky ověřená informace“ s tím, že pro české účastníky kurzu nebyl zcela srozumitelný.

¹⁸ Pro účely této stránky výkladu pojmu *intelligence* posloužil vhodně článek Zetocha, K.: Úvod do studie zpravodajských služeb. *Vojenské rozhledy*, 2006, roč. 15(47), č. 1, s. 57 - 69.

češtiny musíme tak pečlivě zvažovat, v kterém významu je termín užíván, a citlivě jej nahrazovat adekvátními opisnými tvary.

Vzhledem ke shora uvedenému rozboru pojmu *intelligence* se pro tento výraz používaný v oblasti policejní spolupráce v rámci Unie jeví jako výstižné označení „zpracovaná / zpracované informace“.

Závěrem tohoto výkladu lze shrnout, že původní syrová (kriminální) informace jako vstupní poznatek a údaj zaslaný Europolu na sebe v procesu *intelligence cycle* „nabaluje“ přidanou informační hodnotu. Tato zpracovaná informace je určena pro využití donucovacími orgány. *Intelligence* představuje výsledný analyticko informační produkt Europolu ve smyslu „dopracované“ zprávy pro využití jak pro účely vyšetřování, tak i operativní.

Zvláštní předpisy k výměně informací

V procesu zpracování se nacházejí důležité dokumenty týkající se výměny bezpečnostních informací. V rámci jejich průběžné korekce je upřesňována též bezpečnostní terminologie. Vzhledem k tomu, že obsah těchto dokumentů je i nadále ve vývoji, nelze tudíž na jejich současné verzi přímo stavět. Nicméně nám jejich obsah, i když ve fázi návrhů, dává jisté interpretační vodítko.

Definice „*information and intelligence*“ není jednoduchou záležitostí ani při zpracování unijních právních aktů. Konkrétně můžeme demonstrovat tento problém na přípravě návrhu rámcového rozhodnutí o zjednodušení výměny informací a *intelligence* mezi orgány prosazujícími právo. Pracovní překlad pro potřeby Ministerstva vnitra zní „Návrh rámcového rozhodnutí o zjednodušení výměny informací a zpravodajských informací mezi orgány prosazujícími právo členských zemí EU“.¹⁹

---

¹⁹ Draft Framework Decision on simplifying the exchange of information and intelligence between law enforcement authorities of the Member States of the European Union. Brussels, 13 September 2005 (6888/4/05).

Článek 2 písm. d) dokumentu (z října 2005) obsahuje nově navrhovanou definici „*information and intelligence*“, která zní v pracovním překladu:

- jakýkoliv typ informací nebo údajů (*dat*), jež jsou v databázích *law enforcement* orgánů, a
- jakýkoliv typ informací nebo údajů veřejných orgánů nebo soukromých subjektů, jež jsou dostupné *law enforcement* orgánům bez donucovacích opatření v souladu s článkem 1 (4).
Citovaný dokument obsahuje i další údaje využitelné při určení obsahu některých relevantních pojmů jako jsou zejména:
- Pod pojem donucovací orgány *law enforcement authorities* spadají *law enforcement or judicial authorities* - tedy i justiční orgány. Neměly by to ovšem být orgány soudní (bod 5).
- Spojené označení *information and intelligence* nelze redukovat pouze na aktivity Europolu, ale používá se i v obecném smyslu výměny informací mezi donucovacími orgány.
- Rozlišuje se požadavek a obdržení *information and intelligence* od členských států na různých stupních vyšetřování (*investigation*) - od fáze *criminal intelligence* shromážděné pro fázi trestního vyšetřování (bod 7).
- Výměna informací a *intelligence* se týká pouze donucovacích orgánů (*law enforcement authorities*). Netýká se tedy zpravodajských služeb.
- Uskutečňování výměny informací podle tohoto rámcového rozhodnutí se má uskutečňovat s výhradou důležitých národních bezpečnostních zájmů, případů ohrožení zdrojů a řádného vyšetřování nebo bezpečnosti osob, nebo zvláštních zpravodajských činností na úseku státní bezpečnosti (bod 8a). V poznámce pod čarou je výslovně uvedeno, že

---

Dále srov. zatím poslední verzi dokumentu: Draft Framework Decision on simplifying the exchange of information and intelligence between law enforcement authorities of the Member States of the European Union, 8. prosince 2005 (15482/05).

zpravodajské služby jsou vyloučeny z působnosti tohoto rámcového rozhodnutí.

- Cílem rámcového rozhodnutí (článek 1) je dát pravidla, podle nichž by si donucovací orgány členských států účelně a rychleji mohly vyměňovat existující informace a *intelligence* za účelem vedení trestního vyšetřování nebo kriminálně operativních²⁰ operací (*criminal intelligence operations*).
- O problémech s definicemi v souvislosti s pojmem *intelligence* svědčí interpretace při používání pojmu *criminal intelligence operations*. Při projednávání tohoto dokumentu uplatnilo Nizozemsko výhradu týkající se tohoto výrazu s tím, že je typický pro systém *common law* a není znám (vůbec) pro systém kontinentální (srov. poznámka 3 pod čarou).
- Pojem *criminal intelligence operations* je definován jako „právní rámec“, kdy nebylo ještě dosaženo stupně (stadia) trestního vyšetřování a kdy kompetentní donucovací orgán (*law enforcement authority*) je oprávněn podle národního práva shromažďovat, zpracovávat a analyzovat informace o trestném činu nebo trestních aktivitách za účelem zjistit, zda konkrétní trestný čin byl nebo mohl být spáchán (článek 2 písm. c). Z uvedeného vyplývá, že toto označení se blíží českému i slovenskému označení operativní či operativně-pátrací činnost.

V procesu zpracování se nachází návrh rámcového rozhodnutí o výměně informací podle principu dostupnosti, o čemž je bližší zmínka níže.

Posledním dokumentem, který nás z hlediska předmětného výkladu přirozeně zajímá, je návrh rozhodnutí Rady o výměně informací a spolupráci týkající se teroristických trestných

---

²⁰ V tomto případě lze mít za výstižný překlad pojmu „intelligence“ jako „operativní“.

činů.²¹ Má nahradit stávající rozhodnutí Rady č. 2003/48/JVV z 19. prosince 2002.

Dokument vychází z toho, že rozsah výměny informací musí být rozšířen na všechny fáze trestního řízení včetně odsouzení a na všechny fyzické a právnické osoby, skupiny nebo subjekty vyšetřované, soudně stíhané nebo odsouzené za teroristické činy. Výměna informací se přitom netýká podstatných zájmů národní bezpečnosti, ohrožení probíhajícího vyšetřování nebo bezpečnosti jednotlivců a ani se nedotýká zpravodajských činností na úseku bezpečnosti státu. Postup podle tohoto rozhodnutí respektuje základní práva a dodržuje zásady uznávané zejména Listinou základních práv Unie.

Výměna informací týkajících se teroristických trestných činů bude probíhat prostřednictvím národní specializované služby, kterou určí každý členský stát v rámci svých policejních složek nebo jiných orgánů činných v trestním řízení. Při této výměně informací bude participovat Europol. Každý členský stát určí rovněž národního zpravodaje pro záležitosti terorismu a bude informovat Eurojust. Ve vhodných případech přijmou členské státy nezbytná opatření ke zřízení společných vyšetřovacích týmů pro vyšetřování teroristických trestných činů.²²

2. Zpravodajské poznatky

Zpravodajské informace a poznatky, které jsou produktem činnosti zpravodajských služeb („zpravodajské poznatky“), mají z hlediska účelu, využití a hlavně bezpečnostně právní charakteristiky určitá specifika. Odlišují se tak v určitých aspektech od operativních a zejména kriminalisticky relevantních informací, které mohou mít též určitou

---

²¹ Proposal for Council Decision on the exchange of information and cooperation concerning terrorist offences. Dokument Rady EU z 6. prosince 2004 (15599/04).

²² Podrobněji srov. Communication from the Commission to the Council and the European Parliament on measures to be taken to combat terrorism and others forms of serious crime, in particular to improve exchange of information. Proposal for Council Decision on the exchange of information and cooperation concerning terrorist offences. Dokument Evropské komise z 29. března 2004 (2004/0069 CNS).

zpravodajskou hodnotu ve smyslu využitelnosti konkrétního poznatku. Tyto zpravodajské poznatky poskytují zpravodajské služby kontrarozvědné nebo rozvědné. V praxi ovšem k nim mohou přicházet v rámci operativně-pátrací činnosti i orgány policie. Může k tomu docházet při získávání poznatků k nejzávažnější trestné činnosti jako je terorismus a organizovaný zločin zvláště s přeshraniční či mezinárodní dimenzí.²³

Prioritním posláním zpravodajských poznatků, které mají zpravidla (typicky) státobezpečnostní charakter, není shromažďovat důkazy, které by sloužily k nejrychlejšímu zatčení podezřelé osoby a její postavení před soud. Smyslem jejich získání a využitelnosti je totiž disponovat takovou informací, která by sloužila k povědomosti o připravovaném (plánovaném) činu zvláštní nebezpečnosti, a s předstihem upozornit a varovat příslušné nejvyšší státní orgány před možným rizikem.

Tyto zpravodajské poznatky ovšem často nemají formu hmatatelného důkazu a nemohou být zpravidla využitelné pro účely trestního řízení, i když mohou být dosti věrohodné. Je proto logické z hlediska požadavků práva, že takovýto zpravodajský poznatek, představující informaci bez důkazní hodnoty, může sloužit pouze účelům jiným nežli trestně procesním.

Mezi způsoby a formy realizace zpravodajských poznatků patří hlavně podání zprávy příslušným státním orgánům (vládě) buď pro informovanost, nebo za účelem přijetí odpovídajících opatření. Tyto poznatky mohou sloužit též k dalšímu zpravodajskému využití včetně zpravodajských kombinací.

---

²³ Rozdíl mezi státní (state security) a tzv. sociální bezpečností je v některých sociologických studiích spatřován v tom, že pokud státní bezpečnost obsahuje úkoly zaměřené na eliminaci hrozeb vůči suverenitě státu, sociální bezpečnost se koncentruje na hrozby vůči sociální identitě. Srov. Waeber, O.: Societal Security: The Concept. In Waeber et al, Identity, Migration and the New Security Agenda in Europe. London: Pinter, 1993, s. 25. Citace In Murdza, K.: Bezpečnosť a bezpečnostná orientácia v globálnej rizikovej spoločnosti. Bratislava: Akadémia Policajného zboru v Bratislave, 2005, s. 68.

Na druhé straně mohou být některé zpravodajské poznatky rovněž využitelné buď přímo, nebo zprostředkovaně pro účely trestního řízení a usvědčení pachatele. I v těchto případech ale mají prioritu důvody determinující charakter a využitelnost zpravodajských poznatků, mezi kterými dominuje ochrana agenturního zdroje. Jedná se o ochranu agentury a osob, které poskytují tyto informace a mají pro každou konkrétní zpravodajskou službu („služba“) zásadní význam. Služba je přirozeně povinna tyto osoby chránit nejen před prozrazením jejich identity, ale také je chránit i ve smyslu jejich ohrožení, resp. i ohrožení jejich rodin (okolí). Utajenost je podmínkou *sine qua non*. I malá zmínka o způsobu nasazení zpravodajských prostředků a možností by mohla tyto spolupracovníky nebo nasazenou techniku dekonspirovat.²⁴

Zpravodajská činnost při získávání zpravodajských poznatků je zaměřována na nejzávažnější trestnou činnost, která je v mandátu těchto služeb. V případě kontrarozvědných služeb se jedná zvláště o problematiku terorismu, ochrany významných ekonomických zájmů státu, kontrarozvědnou činnost při sledování zájmových zpravodajských služeb, extremismu (pravicového i levicového), obchodu s konvenčními zbraněmi, výbušninami a vojenským materiálem, organizovaného zločinu (jeho určité aspekty) a nelegální migrace. Z tohoto výčtu je zřejmá participace a prolínání činnosti zpravodajských služeb a operativních složek policie a nezbytnost jejich vzájemné informovanosti a kooperace některých postupů.²⁵

Věcná styčnost policejních orgánů a zpravodajských služeb spočívá v tom, že operativně-pátrací činnost se obdobně jako zpravodajská zpravidla nezaměřuje na trestnou činnost nižší

---

²⁴ Blíže srov. výroční zprávy BIS dostupné na <<http://www.bis.cz/>>

²⁵ Např. J. Meteňko rozděluje zpravodajství v operativně pátrací činnosti na strategické, operativní a taktické. Z uvedeného vyplývá, že zpravodajství chápe jako druh činnosti operativních policejních orgánů. Srov. Meteňko, J.: Sledovanie v bezpečnostných činnostiach. Bratislava: Akadémia Policajného zboru v Bratislave, 2002. Dále srov. Bango, D. a kol.: Teoretické základy operatívno-pátracej činnosti. Bratislava: Akadémia Policajného zboru v Bratislave, 1995.

úrovně společenské nebezpečnosti, nýbrž na zvlášť závažnou úmyslnou trestnou činnost, přičemž tyto informace a poznatky mohou také napomáhat orgánům činným v trestním řízení při stíhání závažné trestné činnosti. Tento aspekt ovšem zpravodajské služby ze zákona přímo neplní a zaměřují se na prevenci ve smyslu **včasné informovanosti**. Informační hodnota zpravodajského poznatku tedy často převažuje nad jiným důležitým zájmem státu zjišťovat a trestat zločiny jako zásadní princip práva demokratického státu (*rule of law*).

3. Typologie bezpečnostních informací

V návaznosti na informační činnost Europolu doplněnou o rozšířenou možnost spolupráce se zpravodajskými službami po 11. září 2001 a také po útocích v Madridu a Londýně bychom mohli v zásadě bezpečnostní informace poskytované zpravodajskými a jinými bezpečnostními službami aplikované v rámci unijní ochrany vnitřní bezpečnosti a veřejného pořádku rozdělit na:

- a) **Zpravodajské poznatky** pocházející od zpravodajských služeb (*Intelligence Services*), které mají typicky státobezpečnostní charakter s hlavním objektem ochrany vnitřní (národní) bezpečnosti státu.
- b) **Operativní informace** (resp. též poznatky) získané operativně (pátrací) činností policejních a obdobných orgánů s hlavním objektem ochrany veřejnou bezpečností a veřejným pořádkem.
- c) **Kriminalisticky podložená informace** podávaná s cílem její využitelnosti policejním vyšetřovatelem, resp. orgány činnými v trestním řízení pro účely důkazní.
- d) Bezpečnostní informace *sui generis* představuje tzv. **intelligence** (zpracovaná informace).

V souvislosti se shora uvedeným vymezením druhu (typu) bezpečnostních informací v rámci unijní spolupráce je možno ještě znovu připomenout, že boj s mezinárodním terorismem je veden zvláště možnostmi tzv. defenzivního zpravodajství, tedy

kontrarozvědnými formami práce. Primárním smyslem kontrarozvědných opatření je však spíše zájmové osoby odhalit, identifikovat a dostat jejich činnost pod kontrolu, a nikoliv osoby zatýkat a záležitost předávat ke standardnímu trestnímu řízení podle zásad trestního práva. Úkolem zpravodajských služeb není ani tak rozkrývání jednotlivých, dílčích zločineckých aktivit, jako především koncentrace pozornosti na makroefekty a makrodůsledky závažného zločinu, jakými mohou být příkladně infiltrace do státní správy, finančních kruhů nebo do samotné politiky.

Přechod či korelace mezi jednotlivými druhy bezpečnostních informací nemusí být vždy jednoznačný nebo striktní s tím, že se mohou vzájemně překrývat a doplňovat. Kriminalisticky podložená informace je ovšem přísně vázána na požadavky trestního řízení ve smyslu legálnosti a obligátnosti stanovených postupů. U typu policejní operativní informace lze vysledovat vyšší míru volného uvážení jak s informací naložit z hlediska sledovaného účelu, než bude / či zda bude předána k využití pro orgány činné v trestním řízení.

Princip vyhledávací ve smyslu indikace, signálu, příznaku je tedy u zpravodajské informace povýšen a převažuje nad principem objasňovacím či odhalovacím typickým pro policejní práci. Nicméně lze akceptovat, že operativní policejní informace může mít v konkrétním případě zpravodajský obsah v užším pojetí a musí být takto s ní nakládáno v příslušném pracovním režimu.

Rozlišení mezi těmito typy bezpečnostních informací z hlediska jejich charakteru a určení má svůj praktický význam v tom, jak s nimi bude naloženo, resp. kdo a jak je bude v rámci unijní (mezistátní) spolupráce využívat. Je známý fakt, že zpravodajské služby nerady poskytují své poznatky, přičemž s obdobnými problémy se ovšem setkáváme i pokud jde o otázku sdílení operativních informací policejního typu. Jistě zde působí aspekt opatrnosti zpravodajských služeb při

předávání poznatků vlastní provenience hlavně zahraničním kolegům. To může mít své kořeny v názoru, že sdílené zpravodajské poznatky bývají zpravidla méně hodnotné, což je životně podmíněno utajovaným krytím zpravodajských zdrojů. Současně nelze přehlédnout, že pro potřeby usvědčení teroristů jsou zpravodajské informace velmi málo využitelné pro důkazní řízení, a to právě s přihlédnutím k potřebě utajení jejich zdroje (zpravidla agenta), jakož i nasazených zpravodajských prostředků a aplikovaných postupů.

Pokud jde o informace kriminalisticky podložené pro účely důkazního řízení, lze vysledovat zvláště po 11. září 2001 všeobecně sdílený názor členských států Unie podporovaný všemožně i orgány a institucemi EU a spočívající v tom, že tato vzájemná spolupráce je v boji s terorismem a závažným organizovaným přeshraničním zločinem nezbytná a nezastupitelná. Výsledkem tohoto poznání jsou nové formy policejní a justiční spolupráce ve věcech trestních v rámci Unie, jejichž institucionalizovanou formou jsou společné vyšetřovací týmy, Eurojust nebo nové účinné formy spolupráce zastřešené Europol. V neposlední řadě sem můžeme řadit i evropský zatýkáací rozkaz.

V souvislosti s tímto výkladem bude vhodné demonstrovat hodnotu různých typů bezpečnostních informací pro shora uvedené účely. Zpravodajská hodnota konkrétní informace bude jistě způsobila k ustavení společného operativního týmu Europolu v případě poznatků týkajících se podezření z terorismu nebo závažného organizovaného zločinu s mezinárodním prvkem. Na druhé straně by stěžejí tento typ informace obstál při intenci iniciovat zřízení společného vyšetřovacího týmu ve smyslu článku 13 Úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních mezi členskými státy Unie, nebo spolupráce v rámci Eurojustu.²⁶ V těchto případech je totiž

---

²⁶ Podrobněji viz Pikna, B.: Nástroje evropského práva v oblasti získávání důkazů při aplikaci operativně pátracích prostředků. In: Použití operativně pátracích prostředků k získávání důkazů pro trestní řízení. Sborník

spolupráce policejních a justičních orgánů determinována na preferované bázi justiční spolupráce ve věcech trestních a informace operativní či zpravodajské mohou plnit pouze doplňkovou, podpůrnou úlohu.

Z uvedeného je zřejmé, že i při bezpečnostní spolupráci v rámci Unie je rozlišováno institucionálně, právně i funkčně mezi zpravodajskými službami (rozvědka, kontrarozvědka) a operativními policejními orgány. Příkladem může být rozlišení těchto druhů informací v Úmluvě o Europolu a Schengenské prováděcí úmluvě a dále skutečnost, že zpravodajské služby nespadají pod donucovací orgány (*law enforcement services*) a nemají tudíž ani přímý přístup do policejních databází - příkladně Europolu nebo i Eurodacu - a ani do Schengenského informačního systému.

Shrnutě řečeno, rozdíl mezi zpravodajskými a ostatními bezpečnostními informacemi operativního typu lze spatřovat v charakteru, účelu a prezentaci „poznatků“ obsažených ve zpravodajské a operativní informaci policejního orgánu. Realizační formou poznatků obsažených ve zpravodajské informaci není prioritně účel trestního řízení, tj. legalizace tohoto poznatku v trestněprávním pojetí.

Naopak poznatek obsažený v operativní informaci má prioritní účel odhalit trestnou činnost nebo přispět k usvědčení pachatele při trestním řízení. Tato povinnost je *expressis verbis* zakotvena i v závazném policejním pokynu, kde je stanoveno, že jestliže oprávněný policista v průběhu operativního rozpracování dospěje k závěru, že existují skutečnosti důvodně nasvědčující tomu, že byl spáchán trestný čin, zahájí trestní řízení.²⁷

---

příspěvků z mezinárodního semináře uskutečněného na Policejní akademii ČR dne 2. listopadu 2004. Praha: Policejní akademie ČR, 2004, s. 99-105.

²⁷ Závazný pokyn policejního prezidenta č. 75 ze dne 10. června 2004, kterým se mění závazný pokyn policejního prezidenta č. 131/2001 o operativně pátrací činnosti. Bod 2. Na okraj tohoto výkladu lze vyslovit otázku, zda pojem „operativně pátrací činnost“ v českých a slovenských předpisech neobsahuje nadbytečné adjektivum „pátrací“ s tím, že (zkrácený) pojem „operativní činnost“ by byl výstižnější a současně by odrážel i odbornou evropskou bezpečnostní terminologii.

Ze shora uvedeného by mělo vyplynout, že odlišnosti mezi policejními informacemi a zpravodajskými poznatky lze spatřovat zvláště v:

- cíli (účelu) jejich využití,
- subjektech jejich získávání,
- objektovém zaměření,
- způsobu získávání (prostředky a možnosti),
- způsobu využití (trestně procesní, informativní, speciální),
- právním základu (zakotvení v právním předpise).

Pro úplnost: v širším pojetí předmětné terminologie se setkáváme s pojmem „operativní spolupráce“ (*operational cooperation*) ve významu procesu či kvality spolupráce ve smyslu rychlosti v rozhodování nebo ve významu pružné koordinace operativních činností donucovacích orgánů.²⁸ Pokud jde o samotný pojem „zpravodajství“, lze jej chápat též jako získávání informací citlivou formou např. v rámci zpravodajské činnosti diplomatů pro účely podávaných zpráv, nebo může jít rovněž o novinářské zpravodajství atp. Rovněž v těchto případech se může jednat o informace, jejichž pramen, resp. i obsah nemusí být určeny veřejnosti.

4. Princip dostupnosti informací

Důležitým (novým) principem, který se postupně zavádí do spolupráce v policejní oblasti, je tzv. princip dostupnosti informací obsažený v bodě 2.1. Haagského programu v rámci úkolů na úseku posílení bezpečnosti zaměřených na zlepšení výměny informací. Tímto principem se má řídit výměna informací donucovacích orgánů (*law enforcement information*) s účinností od 1. ledna 2008.

Evropská rada vyjadřuje v dokumentu přesvědčení, že posílení svobody, bezpečnosti a práva vyžaduje nový přístup k přeshraniční výměně informací z oblasti vynucování práva (*law*

---

²⁸ Pro názornost srov. překlad bodu 2.5. Haagského programu „Operativní spolupráce“.

enforcement informations). Pouhá skutečnost, že informace překračuje hranici, by již neměla být významná.

S účinností od 1. ledna 2008 se má výměna takových informací řídit níže uvedenými podmínkami s ohledem na princip dostupnosti (*principle of availability*). Znamená to, že kdekoliv v Unii úředník donucovacího orgánu (*law enforcement officer*) v jednom členském státě, který potřebuje pro výkon svých povinností určitou informaci, ji může získat z jiného členského státu. Donucovací orgán druhého členského státu, který tuto informaci má k dispozici, mu ji pro uvedený účel poskytne. Přitom bere v úvahu požadavky probíhajícího vyšetřování v uvedeném státě.

Aniž je dotčena probíhající práce,²⁹ Komise byla vyzvána, aby nejpozději do konce roku 2005 předložila návrhy na zavedení principu dostupnosti³⁰ za přísného dodržení těchto klíčových podmínek:

- výměna se může uskutečnit za účelem provedení právních úkonů (*in order that legal tasks may be performed*),
- musí být zaručena neporušenost vyměňovaných údajů,
- potřeba chránit zdroje informací a zabezpečit utajení údajů ve všech fázích výměny a po ní,
- musí být uplatněny společné normy pro přístup k údajům a všeobecné technické normy,
- musí být zajištěn dohled nad dodržováním ochrany údajů a řádná kontrola před výměnou nebo po ní,³¹
- jednotlivci musí být chráněni před zneužitím údajů a musí mít možnost žádat o opravu nesprávných údajů.

---

²⁹ Návrh rámcového rozhodnutí o zjednodušení výměny informací a zpráv mezi donucovacími orgány členských států Evropské unie, zejména pokud jde o závažné trestné činy včetně teroristických akcí. Dok. KOM(2004) 221 v konečném znění.

³⁰ Srov. stávající verzi návrhu rámcového rozhodnutí k výměně informací na základě principu dostupnosti (Proposal for a Council Framework Decision on the exchange of information under the principle of availability, 1341/05, 18. October 2005). Kompetentními orgány pro tuto spolupráci budou výhradně národní donucovací orgány uvedené v článku 29 Smlouvy o EU a Europol. Nebudou jimi zpravodajské služby.

³¹ Zpracování a ochrana osobních údajů musí být v souladu se zvláštním rámcovým rozhodnutím – Council Decision 2003/48/JHA of 19 December 2002 on the implementation of specific measures for police and judicial cooperation to combat terrorism.

Metody výměny informací mají plně využívat nové technologie a musejí být přizpůsobeny každému typu informace. Ve vhodných případech má jít o postup prostřednictvím vzájemného přístupu k národním databázím nebo interoperability národních databází. Má se zároveň jednat o možnost přímého (*online*) přístupu včetně přístupu pro Europol do stávajících ústředních databází Unie, jako je Schengenský informační systém (SIS-II).

Pokud jde o terorismus, Haagský program zdůrazňuje, že účinné předcházení terorismu a boj proti němu, při plném respektování základních práv, vyžaduje od členských států, aby neomezovaly svoji činnost na zachování vlastní bezpečnosti, ale aby se rovněž zaměřily na bezpečnost Unie jako celku.

Jakožto cíl to znamená, že členské státy:

- využívají svých zpravodajských a bezpečnostních služeb (*intelligence and security services*) nejen k boji proti hrozbám jejich vlastní bezpečnosti, avšak případně i na ochranu vnitřní bezpečnosti ostatních členských států,
- neprodleně uvědomí příslušné orgány ostatních členských států o informacích, které mají jejich služby k dispozici a které se týkají ohrožení vnitřní bezpečnosti těchto ostatních členských států,
- v případech, kdy jsou osoby nebo zboží sledovány bezpečnostními službami v souvislosti s hrozbou terorismu, zajistí, aby nedocházelo k přerušení jejich sledování v důsledku překročení státní hranice.

V krátkodobém výhledu musí být nadále plně prováděny všechny části Prohlášení k boji proti terorismu a Akčního plánu EU na boj proti terorismu, zejména by měl být stále více využíván Europol a Eurojust, jakož i protiteroristický koordinátor Unie.³²

---

³² Podrobněji viz dva dokumenty Rady EU: Report by the Friends of the Presidency on the technical modalities to implement the principle of availability. 24. října 2005 (13558/05). Friends of the Presidency report on the principle of availability (discussion on the future progress concerning the principle of availability). 29. listopadu 2005 (15110/05).

Situační centrum (SITCEN) poskytuje Radě strategické analýzy hrozby terorismu na základě zpravodajství (*based on intelligence*) poskytnutého zpravodajskými a bezpečnostními službami členských států a ve vhodných případech na základě informací poskytnutých Europolem.

Z předmětného dokumentu tedy vyplývá, že na realizaci aplikace principu dostupnosti v praxi se budou svým dílem podílet rovněž zpravodajské služby členských států, zřejmě v rámci specifické kooperace přímo mezi nimi. Tomuto účelu paralelně k SITCEN slouží Zpravodajské jednotky pro teroristickou hrozbu (NATO-TTIU), Protiteroristická skupina (GTG) a skupina MEC sdružující zpravodajské a bezpečnostní služby řady evropských zemí. Tato spolupráce však není zakotvena v evropském právu a nemůže být tudíž regulována ani sekundárními právními akty třetího pilíře.

Pro úplnost této části výkladu je třeba uvést, že posílení součinnosti mezi Schengenským informačním systémem (SIS II), Vízovým informačním systémem (VIS) a systémem Eurodac vychází z Akčního plánu k provádění Haagského programu a zapadá do problematiky principu dostupnosti a výměny informací. Půjde o otázku provázanosti těchto tří různorodých společně sdílených informačních systémů a budoucí podobu jejich využívání. Například SIS II a VIS obsahují údaje k otiskům prstů.

VIS byl zřízen rozhodnutím Rady z 8. 6. 2003 č. 2004/512/ES, které určilo nezbytný rámec pro zahájení prací na tomto projektu. VIS bude schengenský elektronický databázový systém, jehož součástí se stanou také konzultace schengenského VISION. Půjde o centrální databázi žadatelů o udělení víza členskými státy. Spolu se SIS II bude jedním z nástrojů vytváření prostoru svobody, bezpečnosti a práva.

VIS bude založen na centralizované architektuře a jednotné technické platformě se SIS II. Přesto VIS a SIS II budou systémy s přísně oddělenými daty a přístupem. Přípravuje se návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o vízovém

informačním systému (VIS) a výměně údajů o krátkodobých vízech mezi členskými státy (článek 4 návrhu). Toto ustanovení uvádí pouze pracovníky vízových a azylových orgánů. Upravena je povinnost určit příslušné orgány s oprávněním nakládat, upravovat, vymáhat nebo prohlížet údaje ve VIS. Tyto orgány (úřady) musí členské státy sdělit Komisi, která bude zveřejňovat seznamy v Ústředním věstníku EU.

Otázka přístupu k datům VIS ze strany bezpečnostních orgánů činných na úseku boje s terorismem, imigrací a nelegálním obchodováním s lidmi a víz bude předmětem připravovaného právního aktu třetího pilíře. Tento samostatný akt by měl být vydán současně s citovaným nařízením.³³

Pikna, B.

Nástin teorie „bezpečnostní informace“ v právu a praxi

Evropské unie

SOUHRN

V rámci policejní spolupráce na úrovni Evropské unie se setkáváme se dvěma základními termíny. První je označení „informace“ představující syrový, základní materiál. Druhým je tzv. intelligence znamenající účelově zpracovanou informaci z různých zdrojů představující zvýšenou znalost předmětného objektu. Další frekventovaný pojem je operativní informace (poznatek) policejních orgánů. Produkty informační činnosti zpravodajských služeb označujeme jako „zpravodajské poznatky“, které mají spíše státobezpečnostní charakter a zpravidla jsou bez důkazní hodnoty či využitelnosti. Autor rozděluje bezpečnostní informace do těchto typů: zpravodajské poznatky, operativní informace, kriminalisticky podložené informace a tzv. intelligence (zpracované informace).

---

³³ Srov. bod: Návrh rozhodnutí Rady o přístupu k VIS pro orgány odpovědné za vnitřní bezpečnost. Zpráva ze zasedání Rady pro spravedlnost a vnitřní věci ze dne 1. a 2. prosince 2005 v Bruselu.

Důležitou úlohu bude hrát zavedení tzv. principu dostupnosti informací podle Haagského programu. Tento princip bude postupně zaváděn do evropského práva a praxe policejních, resp. donucovacích orgánů.